

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. VI. Circa moram ante Confessionale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

Necesse tamen est, ut semper faciamus, quod com-
modè possumus, & recta, quæ agimus, non nobis
sed illi adscribamus, sine quo nihil facere possumus
Et iterum c. 8. spir. Justit. Agnoscat, inquit, quod
vis opera, & quævis gravamina sua minora esse, quæ
ut per illa pro innumeris iniquitatibus suis dignè satisfacere
facere possit. Bona ergo, quæ facit, & adveniens
quæ patitur, ob id faciat, atque patiat, ut DEUM
quem offendit, placet, eique placeat, & amicus
sit: DEI honorem, DEI voluntatem in illis spectet
Cæterùm in satisfactionem pro peccatis suis offerat
DEO merita, labores, opera, dolores, & vulnera
Christi; nam hæc indubitanter valent ad plenè
satisfaciendum pro omnibus peccatis.

§. VI.

Tentatio VI. circa moram ante confessionem.

LXXX. **A** Nastasia Ancilla sæpe tum ob multam
nem Personarum confitentium, tum
moram, quam in confessionali faciunt, per integram
horam aut etiam diutiùs ante Confessionale stare
cogita, graviter tentatur, atque ad impatientiam
comovetur; confitetur proin hoc suum peccatum
Confessario, ab eoque, quomodo se contra hanc tenta-
tionem armare deinceps debeat, instrui petit. Quo-
ritur, quomodo hoc facere debeat Confessarius

Responsio.

LXXXI. Inprimis hortetur, ut S. Francisci Beati
græ exemplum imitari studeat; qui, cum aliquan-
diu ante januam expectare debuisset, secum ipse
pendebat, quoties DEUS hætenus ad januam con-

dis sui pulsaverit, intromitti cupiens, & per gratiam illud inhabitare, nec tamen nisi post longum tempus sit intromissus; quàm parùm ergo ægrè ferre debeat, si & ipse non statim admittatur. Simili, inquam, modo perpendat etiam ipsa, quamdiu DEUS ipsius pœnitentiam expectârit, quoties ad cor per varias inspirationes pulsans admitti petiêrit, nec tamen auditus, sed semper ad hunc usque diem expectare sit iustus. Ferat proin & ipsa patienter, si DEUS per suam permissionem efficiat, ut saltem per unam, alteramve horam expectare cogatur, donec ad veniam peccatorum impetrandam admittatur.

LXXXII. Secundò jubeat illam considerare, quàm longo tempore multi supplices apud Aulas Principum expectent, ut gratiam amissam recuperent, vel aliam quampiam novam gratiam obtineant. Quanto item cum gaudio Reus aliquis ad rogam damnatus per multas horas aut dies expectaturus esset ad januam Judicis, si spem habere posset remissionis pœnæ ab eodem Judice impetrandæ; quantò æquiùs proin censendum sit, ut ipsa breviori tempore ante confessionale expectet, ut remissionem rogi infernalis perpetuò sustinendi, aut certè Purgatorij obtineat, & amissam, aut saltem imminutam apud DEUM gratiam & favorem recuperet.

LXXXIII. Tertio jubeat considerare, quàm parùm hæc ejus impatientia profit ad finem, quem intendit, scilicet ut citiùs admittatur, obtinendum, cum propter ipsius impatientiam nec circumstantes cessuri locum, nec diutius confitentes confessionem abbreviaturi sint, quàm insipienter proin agat, quòd medium ad finem nihil profuturum adhibeat, imò

non tantum non profuturum, sed graviter etiam nociturum, cum per eandem suam impatientiam, novæ culpæ, quam pœnæ reatum contrahat, & terea etiam præmij, gaudijque æterni, quod per patientiam obtinere potuisset, jacturam faciat; imo graviolem sibi expectationis molestiam efficiat, quod difficilius plerumque feramus, quæ inviti toleranda. An non ergo præstaret, leviolem sibi hanc molestiam per patientiam facere, eandemque in majorem peccatis satisfactionem offerre?

LXXXIV. Quartò si prætendat, se nescire, agere tam longo tempore debeat, suggerat illi occupationes pias, quas eo tempore exercere potest, quales e. g. esse possunt. 1. Ut, si prævideat iram talem ante confessionalem faciendam, neque pro confiteri soleat, examen & reflexionem super peccata ad illud tempus differat, uti & contritionis confessionem requisitæ elicientiam. 2. Ut si peccata, saltem graviora, animo iterum revolvat, primis quàm gravia & fœda sint, consideret: quàm facilè ea multi alij devitent, perpendat tandem quæ media deinceps ad ea vitanda adhibere velit, deliberet, simulque post singula confidat hunc vel alium affectum eliciat: *O mi amantissime DEVS, quàm doleo amore tui, quòd per tale peccatum à me & alijs tam graviter sis offensus. Absolve per merita amarissimæ passionis tuæ, gratiamque efficacem ad eadem deinceps non iteranda concede.* Ut unum vel alterum ex quinque motivis, ob potissimum dolor de peccatis eliciendus est, præferatur, nempe quòd DEUS offensus sit *Supremus Dominus Dominantium & Rex Regum, amantissimus*

Pater, Salvator & Redemptor, Universalis Judex Vivorum & Mortuorum, liberalissimus Remunerator: de quorum singulis perpendere potest, quàm bene talis titulus DEO attribuitur, & quàm æquum sit, ut propterea quis peccata sua ob eorum gravitatem detestetur, summùmque, quem potest, dolorem hoc vel simili modo eliciat: Agnosco, mi DEVS, & confiteor, quòd tu Supremus meus Dominus sis, erubescoproin, & doleo ex corde, quòd te toties & tam graviter offendere sim ausus. Ah vel nunc denuo ignosce; nam firmiter statuo, deinceps te Dominum meum & DEVM meum non verbis duntaxat, sed opere etiam venerari ac diligere, tuâque mandata accuratissimè implere. 4. Potiora passionis mysteria recolat, & imprimis quidem meditetur, quàm graves in eo Christus cruciatus sive animæ, sive corporis pertulerit; deinde quòd ipsa suis peccatis causa tantorum cruciatuum extiterit, ideòque hunc vel similem affectum eliciat: O Jesu dilectissime, ego, ego per peccata mea fui precipua causa tantorum cruciatuum tuorum. Ah ignosce mihi tantam ingratiundinem meam, & gratiam largire, ut saltem deinceps hos dolores per iterata mea peccata non renovem. 5. Ut eo tempore rosarium vel psalmos penitentiales recitet, aut alias ejusmodi preces ad contritionem eliciendam compositas.

LXXXV. Quintò denique si ideo ad impatientiam commoveatur, quòd domum properare ad domestica obsequia debeat, significet illi, quòd, si diutius expectare non possit, satius sit, ut eo die confessionem & communionem omittat, suamque bonam voluntatem, & obedientiam per domestica negotia diligentè perfecta offerat, quàm ut tam malè disposita

ta utrumque Sacramentum suscipiat, cum facile possit sequenti die, quando vel nulli, vel pauci confite-
 tes aderunt, confiteri, & communicare, certòque
 bi persuadere, non minus, imò majus se beneplacitum
 DEO, Sanctoque, in cujus honorem confite-
 ri intendebat, procuraturam, quàm si ipso die factum
 fuisset confessio. Quam ob causam scitur, aliquas
 votas Personas fuisse, quæ, quando magnam confite-
 sionem & communionem in aliquo Festo futuro
 prævidebant, semper pridie ea Sacramenta obibat,
 ut majori cum tranquillitate ac devotione id præstare
 possent.

§. VII.

Tentatio VII. circa Confessarium.

LXXXVI. **A** Pollonia femina multis vitijs graviter
 subiecta quamprimum ab aliquo Confessario gravem
 pœnitentiam accipit, aut ad emendationem excitatur,
 aut historias suas importunè narrare non permittitur,
 mox graviter tentatur, atque ad delictum transit;
 cum verò mitiorem tandem, & patientiores aures
 præbentem invenisset, ex hujus discipulo deo
 tristatur, ut propemodum statuatur, nunquam
 deinceps amplius, nisi cum præceptum urget, confite-
 fiteri. Quæritur, quomodo his tentationibus
 viandum sit?

Responsio.

LXXXVII. Inprimis ostendat illi, quàm graviter
 errer Confessarios mutando; nam in hoc similis
 Caino, qui formidine homicidij agitatus, de loco
 eligi-